

OTEVŘENO

ČASOPIS FESTIVALU OTEVŘENO JIMRAMOV 2001

Úvodník sobotní

aneb

Šplouchy celkem sešlýho

negra 2.

Tak přece jenom půlnoc. Ale docela dobrý, ne? Ani to letos tak dlouho netrvalo, než jste se chytli. 3 dny na bříše dávají děkovat, hrálo se jim pěkně a bylo to znát. To Eliata byla tužší sousto do leckerého žaloudku. Ale když se mi může líbit pěkná písnička nějakýho bluesmana o chlastu, ženskéjch a cigárech, ač jsem nekuřák (o ostatním dvoutaktně pomlčím), proč bych se měl ospávat, když zpěvačka (a jaká), ořískaná letitým harcovaním po zábavách, začne o Pánu Ježíši, kterej pro ni teď znamená asi ještě víc, než pro toho prvně jmenovaného Jack Daniels. Vždyť je tu přece otevřeno a rozmanitost je k životu třeba (ale stejně to schytám z obou stran, no jo, nějak to zase ustojím i před lidmi snad). Ale těší mě, že nám trochu načechrli peříčka a znejistili zatuhlé představy, že takhle tvrdá muzika a takhle natvrdo naservírované svědectví nemůžou soužit. Tož si tužte mozkové závity, hrálo jim to docela dobře, ne?

Nějak jsem se rozkecal, takže přeskočím až k My Dry Willow (sorry Černý mosty, Gambo a mé rodné Jericho, někdy příště). Loni byli za hvězdy pro mě už před vystoupením a pro všechny ostatní hned po prvních písničkách, takže mě dost překvapilo, že se hned vzápětí rozpadli. A moc mě potěšilo, když se letos zas dali dohromady (i pozvání do Jimramova na tom prý mělo zásluhu). Moc jsem si lebedil. Člověk je sice trochu zmlsanej od minule tuplovanejma klávesama, ale s dvěma kytarama je to taky výborný.

No jo, už bych měl skončit, aby mohli redaktoři udělat uzávěrku a zalomit číslo a vůbec. Jak nám bude zítra (vlastně dneska)? Uvidíme, jak říkával mistr Hanuš, než zapomněl, jak to v tom orloji vlastně chodí. Bavte se dobře. ■

Váš
střeček
Tom

obsah čísla 2.

Úvodník strejce negra Lavickýho	25
Rozhovor dne - S Pavlem Macháčem Tři dny na bříše	26
Sexuální poradna	28
Apokryfy I.	31
Od znalce pro znalce /Ricardo a Carmen/	32

so

25.8.

2001

2

ROZHOVOR DNE

S Pavlem Machačem Tři dny na břiše

Hudební část festivalu zahájila početná parta z Vysokého Mýta, která si říká Tři dny na břiše. Již během prvních skladeb si získali významnou pozornost většiny přítomných, kteří se nechtěli s koncem vystoupení smířit. Na pár slov jsme si pozvali kapelníka, klávesistu a velkého sympatáka Pavla Machače.

► **FN.:** "Jak a kdy se dala kapela dohromady?"

Pavel Machač: "Asi před pěti lety v Loděnici, což je taková malá obec u Berouna, a bylo to proto, že tam celkem není co dělat, tak abysme se neupili, tak jsme si říkali, že budeme hrát divadlo, kuželky nebo co. Nejdřív jsme byli čtyři a pak se to začalo nabalovat. Když s náma hrajou hosti, tak je nás maximálně devět, kapelou prošlo asi pnáct lidí."

► **FT.:** "Muzikantské námluvy, setkání, dávání se dohromady a rozchody. To je takové docela vděčné téma, nad kterým jsou muzikanti schopni strávit dlouhé hodiny hovoru. Proč se měnila sestava právě třeba ve Třech dnech na břiše?"

P.M.: "Někteří odcházeli, protože jsme se s nimi nesnesli, byli agresivní..."

► **FT.:** "...až tak? Jak se to projevovalo?"

P.M.: "Třeba slovní brutalitou proti těm, kteří neseděli zrovna tý jistý předstávě. Protože většina z nás uznává pluralitu, tak ti, kteří uznávali absolutismus, po nějaký době odešli. Stejně tak dopadli ti, kteří se chtěli předvádět, byli trapní..."

► **FT.:** "V téhle době funguje kapela jak má?"

P.M.: "Já nevím, je to tak, že z některýho koncertu máme dobrý pocit, jinde ne. Tady je to vynikající, protože jsme byli dobře a rychle nazvučení. Je nás hodně, máme hodně nástrojů, víc nás zpívá, tak míváme problém se zvukem."

► **FT.:** "Máte poměrně bohaté aranže. Kdo vaši muziku dává dohromady?"

P.M.: "Ty aranže jsou prastarý a je fakt, že nefungují nastalo, muzikanti se střídají, takže na sebe na pódiu ukazujeme, kdo má právě hrát."

► **FT.:** "Kdo z vás je ten zmiňovaný profesionál, jak uvádíte v informacích o skupině?"

P.M.: "Je to kytarista Pepa Štěpánek, je to poměrně známý jazzový muzikant, profesionál. To, že s náma hrává, nám dělá velkou radost. Jak nám sdělil, hrává s náma proto, že vidí, že to neberem vážně. Začal hrát, protože nám kdysi odpadl kytarista, tak Pepa zaskočil, aniž bysme se vůbec znali. Čas od času s náma jezdí i houslistka, studentka konzervatoře."

► **FT.:** "Jaký odsud máte, kromě dobrého zvuku, ještě pěkný nebo naopak špatný postřeh?"

P.M.: "Přijeli jsme tak nějak na poslední chvíli, takže jsme toho moc neviděli, ale líbilo se nám to, že lidi začali reagovat hned od začátku. Je tu sympatická společnost. Spousta věcí mi nevadí, ale že jsme nemuseli přeshlapovat fetáky, který běžně na jiných koncertech potkáváme, to je plus. Vypadá to tady živě ale v mezích normy."

► **FT.:** "Dejte veselou příhodu z natáčení."

P.M.: "Jednou jsme hráli na nějakým motokářským srazu s metalisty a punkery. Cítili jsme se trapně, na plakátech mezi ostatními Tři dny na břiše, blues z Loděnic, navíc nám chyběl basák. Nakonec za náma chodili ty "čiraři" s obrovskými kohoutama a plácali nás po ramenech, že jsme byli stejně nejlepší." ■

fototeportáž - happening

Bilbovo loutkové divátko

V názorech na festival

se Jimramovští rozcházejí

► Festival Otevřeno Jimramov i po dvanácti letech vyvolává mezi místními kontroverzní názory. Překvapivě i mladí ve věku okolo dvaceti let se k festivalu vyjadřují s despektem a spíše mají výhrady. Ty se netýkají stylu muziky, ale jimramovské omladině vadí samotná návštěvníci festivalu. "Jsou to samí feťáci," tvrdí dvacetiletý F.S. Jeho názor však bohužel není ojedinělý a ztotožňuje se s dalšími. O tom, že se do Jimramova sjíždí parta narkomanů, je přesvědčena širší vrstva lidí, od náctiletých po starší věkovou skupinu. Od těch zaznívají i názory, že by se o příštím festivalu mělo konat v Jimramově i referendum. "Proč si Novoměstřáci dělají sraz nějakých pobudů v Jimramově. Ať si to pořádají v Novém Městě. Obec z toho stejně nic nemá," rozčiluje se jeden z těch starších M. O. Jeho, a dalších názorů o tom, že Jimramovští festival v obci nechťejí, by mohl potvrdit odjezd nejméně dvou desítek lidí středního věku za městečko, kde se baví podle svého. Jeden z nich k tomu podotýká, že se nemusí dívat celý víkend na bandu feťáků.

► Mínění mladší skupiny občanů Jimramova překvapivě nesdíleli někteří zástupci starší generace. Mezi ně patří i pětasedmdesátiletý Josef Menšík, bydlící v těsné blízkosti parku Bludníku. Ten prý proti festivalu nemá vůbec nic, i když bydlí vlastně nejbližší místu konání ze všech Jimramovských. "Můžu říct, že tohle mně vůbec nevdá. To některé běžné zábavy jsou daleko horší. Kdyby se tady po dobu festivalu děly věci typu ničení majetku a podobně, to by mně vadilo," prohlašuje Menšík. Dodává, že vlastně vyrůstal v muzikantské rodině a nevdá mu v žádném případě hudba produkovaná na festivalu. **"Nejsou to žádní šumaři a falešní hráči,"** říká Josef Menšík. ■
Ivan Lidmila

anketa

Několika návštěvníkům festivalu jsem položili otázku, jaký mají názor na jeho konání právě v Jimramově.

"Proč jste do Jimramova přijeli?"

► A.K.: "Jedeme z Trutnova. Moje kamarádka už tady byla, tak jsme se na poslední chvíli včera dohodli, že sem zajedeme. Je to před konce prázdnin, tak proč ne. Hrají tady dobré kapely, takže se nám bude v Bludníku určitě líbit."

► B.V.: "Jsme tady už několikrát rok a pořád tady objevujeme něco nového. Pořadatelé se snaží obměňovat program, takže je pokaždé co poslouchat. A hlavně je tu pohoda, nikdo neprudí."

► I.L.: "Byli jsme tady skoro každý rok a vždycky se nám v Jimramově líbilo. Loni nám to ale nevyšlo, takže nevíme, jestli si festival udržel úroveň. Doufáme, že nebudeme ani letos zklamáni."

► R.T.: "Jedeme sem poprvé, ale podle našich známých je to tady dost dobrý a těšíme se, že si užijeme pěkný víkend. Zatím se nám tady moc líbí, Jimramov, jako místo, je moc pěkné, lidi se o to tady asi starají, je to vidět. Ty lesy kolem jsou taky bezva."

► Š.T.: "Přijel jsem do Jimramova za muzikou a vůbec kulturou, kterou málo kde najdu. Navíc tady potkávám lidi, se kterými si mám co povídat, mají podobné názory a nepřipadám si tady ve svém vidění světa tak osamělý, jak se někdy prostě cítit musím. Zaplat pán Bůh za takové akce." ■

Ivan Lidmila

Sexuální poradna

Uspořádat takový festival to není žádný špás! Byť na krátký čas, přeci jen tu vznikne jakýsi sociální systém, který vyžaduje být ošetřen prostě ze všech stran. Proto v Bludníku funguje i sexuální poradna. Z jejího listárny vybíráme, samozřejmě se svolením pacientky, jeden zajímavý případ, který může zodpovědět řadu otázek i vám, kteří ještě otáležte s otázkami a stydíte se přijít a světit se našim ušima, očima, a rukama. ■

Drahá poradno!

Již čtrnáct dnů chodím s jedním klukem. Myslím, že jsem se do něj opravdu zamilovala. Ještě nikdy jsem to s žádným klukem nezkusila, ale myslím, že tento kluk je ten pravý. Poradte mi, jaká je nejlepší antikoncepce, ale nepište mi, že jsem na to ještě moc mladá. Prosím, neuvádějte moje jméno a věk. Předem děkuji za odpověď.

Filoména Svůdná, 15 let

Milá Miny,

Podobné problémy jako Ty má spousta mladých lidí. V každém případě není vhodné, aby tak příliš mladé dívky měly sexuální poměr s chlapcem. Podle odborníků, z kruhů blízkých časopisu Festivalové noviny Otevřeno, zabývajících se otázkou antikoncepce, uvádíme výčet velmi nevhodných ochranných prostředků, které bychom Ti určitě nedoporučovali:

- použití igelitového pytlíku od svačiny
  - použití ovčích střívků
  - aplikace tuby od šumivého vitamínu C
  - omotání přirození kapesníkem
  - pouštění magnetů na plný koule
- Mezi velmi spolehlivé patří:
- ponechání punčoch na těle ženy
  - držení acylpyrinu v mezikolení ženy
  - babička v bytě
  - týden intenzivní péče o bratrovo dítě ve věku „.... stlejšo, a plóóóč“

Avšak nejspolehlivější je metoda Dr. Snup Iho z Indie, který doporučuje udělat uzlík a máte pokoj.

No nic takže Jimramov večer

Zrovna v rozhlase hlásili dost ořesnou zprávu o dětech, poštovních balíčcích a souvislostech s pátráním po pohřešovaných dětech na Moravě. Musím říct, že tady v Jimramově to zní jako zpráva z jiného světa. I když kdo ví? Pořád jsme tady, v té stejné republice.

Ale o tomhle jsem vlastně vůbec nechťel psát. Chťel jsem psát o atmosféře, o lidech, o setkáních, prostě o tom, co tady v Jimramově je na denním (i nočním) pořadu - Setkání. Setkání, setkávání, potkávání, klábosení a hlavně "něco o lásce". Jen se rozhlédněte - spousta dvojic. Tu ve vášnivém objetí, či polibku, tu kradmě se dotýkající konečky prstů. Ti méně odvážní nebo méně šťastní v milostných pohledech vysílají ke svým protějškům s vírou, že jejich snaha bude opětována. A nic na tom nemění, že jaro je dávno pryč a že by měl nastat vegetativní klid. Konec konců i já sám jsem své "člověčiči" daroval kožený náramek na znamení nehynoucí lásky.

Jimramov je každý rok jistotou a svým způsobem oázou. Ne nebojte, nebudu tu psát oslavné tirády romantického "pitomce". I tady narazíte na hlupáky a gaunery, kteří sem přijeli hlavně za chlastem a představou užít si. Lidi jsou všude stejní. V Brně i v Jimramově. Ale chťel jsem jen říct, že je fajň, když člověk najde lidi a místa tak nějak v pohodě. Nic není černý a bílý a nic není jen tak nebo onak. Prostě líbí se mi tu a to už celkem dlouho. Jo a mimochodem, přeju vám, to stejny.

P.S. Hezkej Jimramov Světluško

Marek Chlup

bez názvu

Marek Chlup

Zvony zní přesně v celou
a já jsem před tebou
na kolenu

Poslední výkřik houslí
je mou nadějí
že nás promění

Svázaná v hořícím písku
čekáš na hranici díků
Bože nechť nikdy neprocinu

procházka po okolí - kostely

Tentokrát jsme pro vás připravili popisnou pouť na pokračování po místních církevních stavbách a pokračujeme přes Jedlovou.

JEDLOVÁ - Kostel Navštívení Panny Marie

► První kostel byl v obci postaven koncem 13. století a jeho gotické prvky s uchovaly v kněžství a na jižním portále. Hlavní oltář je klasicistní, varhany jsou vyzdobeny rokokovými řezbami. Čtyřboká zvonice byla postavena v 17. století. ■

JEDLOVÁ - Kostel Nanebevzetí Panny Marie

► Zděný kostel na kopci nad Dolní Jedlovou byl vystavěn po požáru, který zničil dřevěnou kapličku u "školního kříže." Práce trvaly tři roky (1906 - 1909) a sochou sv. Josefa jej vyzdobil místní řezbář Antonín Soukal. ■

JEDLOVÁ - Kaple Panny Marie Zázračné

► Na tomto místě se kdysi zjevila Panna Maria, ale věřící dlouho čekali na úřední souhlas se stavbou kaple. Práce byly financovány výhradně ze sbírek a kaple byla vysvěcena roku 1888. ■

Intimní návštěvy u zelených skřítků

Jakýmsi magnetem, který nevybírávě přitahuje - dovolím si říci značnou část návštěvníků zbloudilých v Bludníku - jsou zelení skřítki (záchodky), krčí se v levém rohu parku u řeky (pohledem od podia). Jsou větším tahákem nežli jakékoliv hudební seskupení či doprovodné perličky festivalového programu. Žene nás k nim naše fyziologická potřeba, která je silnější než jakkoliv silný umělecký zážitek. Z důvodu značné obliby by se tedy naše návštěvy neměly vymykat zažitým konvencím, v tomto případě reprezentované rozměrem příslušného otvoru. Přeju všem příjemné posezení, skřítky potkáváme jenom párkrát za život. ■

Hogofogo

Naučte se konverzovat

Nudíte se v Jimramově, nebaví vás muzika, lidi ani nic jiného? Zdokonalte se v polštině a maďarštině! Nabízíme vám ve dvou lekcích rychlokursy konverzace. Oduševěle, ve zkratce, vše podstatné! ■

LEKCE I.**polština**

Zbožňuji vás, slečno! - Ubóstwam pania.
 Varuji vás! Nedělejte to! - Ostrzegam was! Nie róbcie tego!
 A teď přijde zatáčka. - A teraz bedzie zakret.
 Nebude škodit, když se trochu projdeme. - Dobrze nam zrobi maly spacer.
 Děkuji za pozvání. - Dziekuje za zaproszenie.
 Ať žije československo - polské přátelství! - Niech zije przyjaźń czechoslowacko - polska!
 Jakým jazykem mluvíte? - Jakim językiem pan mówi?
 Poslouchám kursy španělštiny v rozhlasu. - Slucham kursów języka hiszpańskiego w radio.
 Tomu nerozumím. Co jste chtěl říci? - Tego nie rozumiem. Co pan chciał powiedziec?
 Můžete mi půjčit patnáct zlatých? - Czy może mi pan pozyczyc piętnaście złotych?
 Mám dvě děti. - Mam dwoje dzieci.
 Ven! - Przec! Won!
 Kudy? - Którędy?
 Rovně! - Równo, prosto, bez ogródek!
 Dovoluji si podotknout, že... - Pozwole sobie zaznaczyć, że...
 ...zítra bude středa, pozítří čtvrtek. - ...jutro bedzie środa, pojutrze czwartek.
 Vezmu si letní šaty - Wloze letnia sukienke.
 Doufejme, že se počasí zlepší. - Miejmy nadzieje, że pogoda sie utrzyma.
 Tak, a máme mráz. - Ot, i mróz juz chwycil.

maďarština

1. lecke: Konzumovat po zředení 1:8	-	Hígítás 1:8
2. lecke: Spotřebujte do:	-	Minőségét megőrzi:
3. lecke: Náhradní sladidlo E 951	-	Pótédesítoszer E951
4. lecke: WC	-	Nézasósíogaté
5. lecke: Odpočívadlo:	-	Poszósímóment
6. lecke: Hospoda:	-	Vylúthelma
7. lecke: Autoalarm:	-	Uchraánfárosz
8. lecke: Bu bu bu:	-	Kár kár kár

Dolù - nahoru - dolù - nahoru blues

*Bojím se života, bojím se smrti,
 úzkost mi den co den žaludek drtí
 nemohu z brlohu, nemohu nikam
 bezradně v temnotách tělem svým smýkám.*

*Nestojím, neběžím, něco mě nese,
 nehezke srdce mé stále se třese
 rachotí, o hrudník zběsile duní
 nade mnou, nad celým, strach chladně trní.*

*Za maskou ranaře rozbitý chlapec,
 který se utíká přikrčit za pec
 schovat se pod postel, ležet tam tiše,
 s naivní důvěrou v bezpečí skrýše.*

*Chci se jen přichoulit ke kamnům v rohu,
 a v jejich hukotu naslouchat Bohu,
 na tváři ucítit teplo až z nebe
 sednem si na bobek hned vedle sebe.*

*Nemuset vynávat, nemuset věřit,
 nemusit s nikým si jazyk svůj měřit,
 to by mi pomohlo, to je mi třeba
 víc nežli útěcha, víc nežli chleba.*

*Vyskočit v balkónu v třicátým patře,
 skvrnu, co udělám, už někdo zatře,
 uletět bez křídel všemu, co bylo,
 to by se lehce, byt okamžik žilo...*

(Míla L.)

apokryfy I.

Loučení (Am 9,1-15)

Apokryfní povídka z drsného života**dávného proroka Amose**

Nad liduprázdnou poustinou na pomezí pouště, nad krajem neplodných strží a hlubokých roklí, vznesl se sklání orel. Svá mohutná křídla rozprostřel do majestátní šíře a důstojně kroužil pod šedivou oblohou, v podvečerním šerosvitu. Podzimní měsíc češvan často přináší takoveto nevidné soumraky, kdy noc se pokradmu plíží do krajiny i do lidských srdcí již od časného odpoledne. Skalní orel však svým bdělým zrakem dokáže odliv světa překonat, a tak i nyní ještě přeměřoval bedlivě kraj pod sebou. Země mlčela. Orel zanařikal a snesl se blíže. V zákrutu jedné z roklí cosi zahlédl. Poletěl ještě blíž, aby poznal, není-li to snad možná kořist. Nezaznamenal ovšem žádný pohyb. To tam ve skalách leželo docela bez hnutí. Kámen to však nebyl. Orel rozezná život bytost od neživého předmětu. Ale nyní zakolísal. Přistál a obezřetně se kradl nadosah. Přísným okem pozoroval podivný chuchvalec opodál a taktó zblízka již zachytil živočišný pach. To ještě více podnítilo jeho zvědavost a přimělo jej o další krok se přiblížit. V tom okamžiku se bytost před dravcem nepatrně zachvěla. Orel načepýřil límec z per na statném krku, ale na ústup se nedal. Instinktem zkušeného lovce vytušil, že to před ním bude asi bezmocné a nijak jej nemůže ohrozit. Ze zaprášeného chuchvalce se teď ozvalo zasténání a do temnoty strže se zabělaly dvě oči. Lidské oči. Nejstým pohybem obsáhly nejbližší okolí a pomalu, jakoby s nesmírnou námahou, mrkly. Pták pudově ztuhl a pevně zatfal šavle svých spárů do skály, na níž stál.

Utrápené lidské oči se mezitím upřely na siluetu dravce, který na pozadí přednočního nebe v tu chvíli připomínal nehnuté stojící lidskou postavu.

Vyprahlá ústa, lemovaná boláky plnými krve a pisku, zasípalá: "Anděli! Posílá tě Pán? Přišel jsi za mnou, abys mne potěšil?"

Skalní orel na ten zvuk nereagoval. Nehýbal se z místa.

Bytost na dně rokle opět zahovořila: "Anděli, to jsem já, Amos! Lidé mne sem vysílali, zbili mne, prokleli, zavrhlí, kamením zasypali. Že jsem zvěstoval Boží soud nad jejich zvrhlo, falešnou, předstíranou zbožností, nad jejich sprostým sobectvím, nad jejich hanebnou lhovostí. Za to mne pronásledovali, nenáviděli a zahnali sem, kde jsou jen skály, písek, vítr a smrt. Anděli Boží, je mi tak hořko, tak hořko!"

Oči tékající nyní stále neproniknutelnějším příkrovem noci se zalily slzami, jež vykreslily na zaprášeném obličejí jakoby spleť koryt vyschlého pouštního vádí.

Orel poznal, že přitímí, které rozhojnila ještě těžká nízká oblaka, již nepoleví a on bude nucen přenocovat zde, v tomto skalním labyrintu. Nebylo to poprvé; již vícekrát se pustil za kořisti příliš daleko od hnízda a rychlý soumrak mu pak nedovolil vrátit se zpět; proto přečkal tam, kde právě byl.

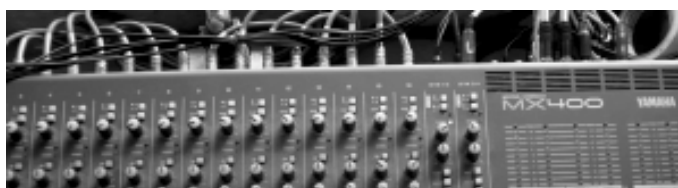
Mátožná nehybnost bytosti opodál orla upokojila natolik, že se teď u vědomí silové převahy pustil do večerní toalety svého pernatého roucha.

Tichem pouštní strže opět zazněl lidský hlas: "Anděli, ty to víš, že vše, co jsem jim říkal, v Bét-elu i v městských branách, na cestách i po domech, bylo slovo Panovníka Nejvyššího. To on ta slova tvořil, já je jen vyslovoval. On jim dal obsah, já jen zvuk. Ale oni mi neuvěřili. Proto zkáže neunikne nikdo, téměř všichni zahynou. Kamkoli by se chtěli skrýt, kamkoli by chtěli uprchnout, všude je trestající Boží úradek dostihne. Pýcha Izraele bude pokořena, lživí, prodejní proroci a kněží, kteří volali jen to, co chtěl každý slyšet - že nás nic nepostihne, že nás nepotká nic zlého - ti do jednoho padnou mečem. I kdyby se přiklonili k Božimu protivníkovi a za službu jemu by od něho žádali ochranu před Božím hněvem, nepochodí, nedůstojně zemrou. Anděli, vyznej za mne před tváří Boží, jak velmi mne bolí, že jsem volal nadarmo, že jsem dal vplen všechen svůj život, a přece to nepřineslo žádné plody. Anděli, popros Pána - pokud mne nezavrhl jako neúčinné nemehlo - aby mě odměnil milosrdnou smrtí. Anebo raději ne. Nic neříkej. Já přece... To vy andělé nemůžete pochopit..."

A rozhostilo se ticho, tišší snad než bylo před Stvořením. Orel spal. A pak pouštní vítr kvílel v trnitých kerích a hvízdal v skalních rozsedlinách - jako když zástupy plaček nařikají nad zemřelým, jako když přátelé po bitvě cedí mezi zlostně sevřenými zuby bezmocný žalozpěv nad padlými druhy.

Prorok Amos se dotrhnul k branám věčnosti. Stanul na zápraží nebeské Boží svatyně. Z posledních sil vztáhl ruku ke světlu, řinocímu se z olbrímí meny a než docela pozbyl vědomí učil ještě, jak se jeho ruky kdosi vřidně chopil a láskyplně ji sevrhl tak, že se prorokovou zmučenou myslí i tělem rozlil pocit hlubokého přijetí a bezpečí, jaké zakouší vystrašené dítě, když je matka opět k sobě přivine do měkkého náručí. ■

Míla Lapáček

Ušima zvukaře

I požádal jsem vrchního zvukaře festivalu Tomáše Juna, jestli by nechtěl napsat několik postřehů z první části hudební přehlídky. "Ne, ne, ne nejdřív za tejdén", odvětil, otočil několika čudlíky tam a zpět a řekl: "Já přece nic neslyším. To je snad slyšet, ne?" ■

VITRÍNA

Holky na festivalu
Vypadaj
(Po šestým)
Všechny překrásně
Sáhnout pod kalhotky
Jim ale nemůže...
Všechny krásy světa
Zůstávají za vitrínou
Z neprůstředného skla...

PARADOX FEMININ

Nenávidím všechny ženy
Ty mrzké děvky
Jediné
Které jsem ochoten
Respektovat
Jsou ty co miluji
Miluji všechny...

Blbec Chalan

O placení, Šumákovi a burčáku aneb

Oslí můstky

Ne že bych chtěl radit, jak si dělat postoj k některým životním problémům, ale mám novou zkušenost. V zaměstnání používám mimo jiné mobilní telefon. Je to tzv. Dealerská linka, to znamená, že mohu provolat 200 minut měsíčně zdarma k obchodním účelům. (Množství volných minut je v poslední době proměnlivé, hlavně směrem dolů.) Dohoda zní tak, že mohu volat i osobní hovory a když těch dvě stě minut přetáhnu, tak si to podle jakéhosí ceníku volání zaplatím. Možná byste se divili, jak se to dá lehce provolat. Vidina čehokoliv zdarma je prostě omamná. Nestalo se mi to poprvé, že jsem limit prostě přetáhl. Ale to nic. Ještě nedávno bylo volných minut tři sta a dokázal jsem to taky. Ale to také ještě pořad nic není. Někteří mi předchůdci dokázali hrubě převolat i přes 500 minut za měsíc! To už je jedna celá pracovní doba bez přestávky a ještě s cestou na autobus. Přál bych vám vidět ten podrobný výpis volání!

Ale o výkonech mých předchůdců toto být nemělo. Tedy, tento měsíc jsem to zase přetáhnul. Není to tak zlé. Faktura je vypsaná na Kč 44,03 Kč. Účetní mě přišla se širokým úsměvem skánsnout. Z peněženky jsem začal lovit drobné a počítal jsem si nahlas: "Dvacet, třicet, pětatřicet, čtyřicet, čtyřicet dva, (nacházel jsem mince nižší a nižší nominální hodnoty), čtyřicet tři, čtyřicet čtyři..." "Hehé, to su zvědavá, jak mě dáš ty tři halíře?", smála se účetní. Napadlo mě něco, co sice není nijak převratné, ale zapůsobilo to. Jen by na mě takové myšlenky mohly chodit častěji a v balavějších životních situacích: "Tady máš 44,10 Kč a to su zvědavaj, jak mě vrátíš těch sedm halírů?!"

Nic moc, co? To je jedno. (Ale účetní přiznala: "T's mě teda dostal".) U této příležitosti bych rád přednesl upozornění pro všechny, kdo pracují jako obsluha v nějaké restauraci nebo hospodě. (Těmto myšlenkovým přesunům tady říkáme "Oslí můstek". Napadne vás něco, co s předcházejícím tématem nemá celkem nic moc společného. Pokud to ostatním nevysvětlíte, tak se jim to pokuste vymávit, protože jinak si o vás začnou něco divného myslet.) Pozor na Šumáka! Můj již zmiňovaný kamarád neustále vymýšlí, čím by koho mohl rozhodit nebo vytočit. Nebývá to nijak zákeřná provokace, spíš zkouší smysl pro humor oběti. Nestalo se jednou, ale vicrát, že jsme někde seděli. Když se skončí konzumace a obsluha přinese účet znející třeba na 77,80 Kč, každý kdo nechává dýžka by zřejmě zaokrouhlil na osmdesát kaček. Dalo by se čekat, že zlý Šumák schválně nenechá nic, ale je to jinak. Šumák zpravidla reaguje na takovou částku asi takto: "Osmdesát jedna třicet". Těžko vymyslet blbější částku na vrácení, nutno ovšem dodat, že skrblik, skrblik teda Šumák rozhodně není. Všichni se ovšem dobře baví, obzvlášť když zaplatí tisícovkou. Co je zajímavé, že zatím každý vrchní na jeho hru přistoupil a nijak se nesnažil vracet miň nebo víc, jen aby si ulehčil počítání. Já bych ho musel asi něčím praštit. Takže číšníkům a servírkám navrhuji Šumáka zblbnout ještě víc, než se snaží on zmanipulovat je. Třeba mu nabídnout cenu 83,70 Kč a tím z něj dostat ještě pár kaček za ty blby fóry. Neznám ho zas až tak moc dobře, ale myslím, že by na to přistoupil.

Že se ještě vracím k těm telefonům - jednou se obtěžoval operátor, jehož telefoný prodáváme, zaslat fakturu za volání z Dealerské linky na 0,80 Kč...

Mám další můstek a pak už toho nechám. Když jsme u toho stravování - nedávno jsem někde četl dost dobrý přísloví, které mi utkvělo v paměti. Mělo by to být přísloví valašské a už to mluví samo za sebe. "Sívovica roztahuje cévy, víno nohy a burčák řiť!"

apokryfy II.

Hospůdka u Anastázie v Nazarétu (Lk 24,13-35)

Z cyklu apokryfních povídek

Histórie jednoho Pesachu...

Tohle jem tam viděl, a taky na vlastní uši slyšel; takže poslouchejte!

Tohle vyprávění je z mé cesty domů. Putoval jsem tehdy z Jeruzaléma směrem severním, a ten den jsem dospěl na jižní pomezí Galileje, do městečka Nazarétu. Tam jsem se rozhodl přenocovat s tím, že se druhého dne napojím na silnici vedoucí od pobřeží do Tiberias, na břeh Galilejského jezera, a po ní půjdu dál na sever; abych asi tak za tři dny byl doma, v Leukodendroniu.

Nazarét je poklidné místo, pověsti nepřilíš valně, ostatně jako celá Galilea. Ale zájezdní hospůdka u Anastázie, nad zmíněnou silnicí položená ve svahu s pěkným

výhledem do roviny Jezreel, to je něco jiného. Nocleh je tu levný, ale pohodlný a unaveného poutníka si tu hledí opravdu vzorně. No, není divu, z domácích zdrojů by se hospůdka neuzivila ani týden, tak se musí snažit.

Takže večer u Anastázie. Bylo poměrně plno, ale zalidněnou místnost příjemně ochlazoval svěží večerní průvan. Jedl jsem u stolu s nějakými drobnými obchodníky, patrně se vracejícími od moře s novým zbožím pro vnitrozemí. Ale bavili se mezi sebou, takže já si jich také nevšímá. Zaujalo mě něco jiného.

Do hospůdky vešli jacísi tři muži. Přes hlavy spolustolovníků jsem je zprvu dobře neviděl, ale posadili se blízko, ob jeden stůl. A tak jsem si všiml, že spolu nehovoří; ale přesto jakoby se mezi nimi něco zvláštního odehrávalo. Jeden objednal víno, k jídlu nic - to jsem zaslechl. Obsluze řekl, že mají své. Nevím proč, ale ten výjev, který pak následoval, mi dodnes utkvěl v paměti; stále to mám před očima.

Když číšník přinesl džbánec s vínem a tři kalichy, tak ten, který prve objednával, každému nalil; a pak si od jednoho z těch dvou vzal docela okoralou chlebovou placku. A lámal ji a dával těm dvěma, a oni si ji brali - ale tak nějak rozechvěle - do rukou, jakoby se v tu chvíli nedotýkali obyčejného chleba, ale něčeho neskonale vzácnějšího; a pak pomalu nesli každý ten svůj díl k ústům a oči měli zavřené, jakoby v očekávání něčeho úžasného; a - to je zvláštní - já také, jak jsem byl vtažen do toho dění ob jeden stůl, jsem zavřel oči s nimi; a když jsme je za chvíli otevřeli, tak ten, který rozléval víno do kalichů a lámal chléb, byl pryč; a já byl z toho zmaten, avšak ti dva ne, jakoby buď byli srozuměni s jeho zmizením, nebo si snad říkali, že vyběhl na chvíli věn - když měli oči zavřené - ale zase se vrátí. Nikdo však nešel, a tak se zvedli a chtěli zaplatit to víno; ale číšník jim opáčil, že už je zaplacené a že on je natolik slušný, že by si za jedno víno dvakrát zaplatit nenechal. A tak chlapci vyšli ven, do noci, a já si mul oči, jestli se mi to všechno zdálo, nebo to bylo doopravdy. A dodnes to vlastně nevím.

Ach ta Galilea, ta Galilea; tady se vždycky dály a dodnes dějí prazvláštní věci, nad kterými zůstává rozum stát. Prý snad jedině srdcem je možné je nějak pochopit. No jo, srdcem, to se snadno řekne, že, ale zkuste si to, schválně, jak vám to půjde...

Povíme si to třeba napřesrok na Pesachu v Jeruzalémě. Šalom alejchem!

Mila Lapáček

Děje se děje, nemějte strach

Jednou si mi kdosi stěžoval, že prej se na Vysočině nic neděje. To se ale říká o každém místě včetně matičky Prahy. Lidi tam utíkají, že se tam jako děje víc, a potom jim už nestačí ani ta Praha. Ono to není ani tak o místech, ale o lidech, ostatně jako vždycky. Nerad bych někoho nějak extra bránil, občas to je fakt na prd, ale sem tam se stane, že to člověk nestihá všechno obíhat. Na co byste si ale měli udělat čas jsou:

BIGBEATOVY KRÍDLA

Pořádaj to takový týpci zpravidla kolem jistého Kryštofa Ženatého, který na Křídlech vyletí hned ve dvou kapelách. Ale kdo ví, kde se ještě vynoří, on se vetře celkem kdekoliv. Takže v Křídlech bude se svojí partou Kryštofovy staré věci, které pamatují ještě o jedné kytarě a base, na kterou hraje taky pořadatel Křidel Ondra Zikmund. Svůj první fenomenální úspěch zazil se svým albem na kazetě, které věnovali asi ve dvou kusech do tomboly na nějakém plese. Potom tak nějak vznikla Leninova pleš, ve které opět hrajou oba, ale Ondra na housle. Na basu hraje jediněly úkaz horácké genetické kuchyně Dan Šimek. A aby si takové skupiny vůbec zahrály, musí si holt to hraní zařídit, a tak si udělaly festival. Toliko o pořadatelské partě. ■

Bigbeatovy křídla poletí 26. - 27. 10. 2001 v Křídlech u Nového Města na Moravě

Je to na spojinci Nového Města a Bystřice nad Pernštejnem, to všichni víte kde to je. Blíží informace najdete na <http://kridla.kvalitne.cz>

Na Křídlech se budou vznášet:

DZIADY

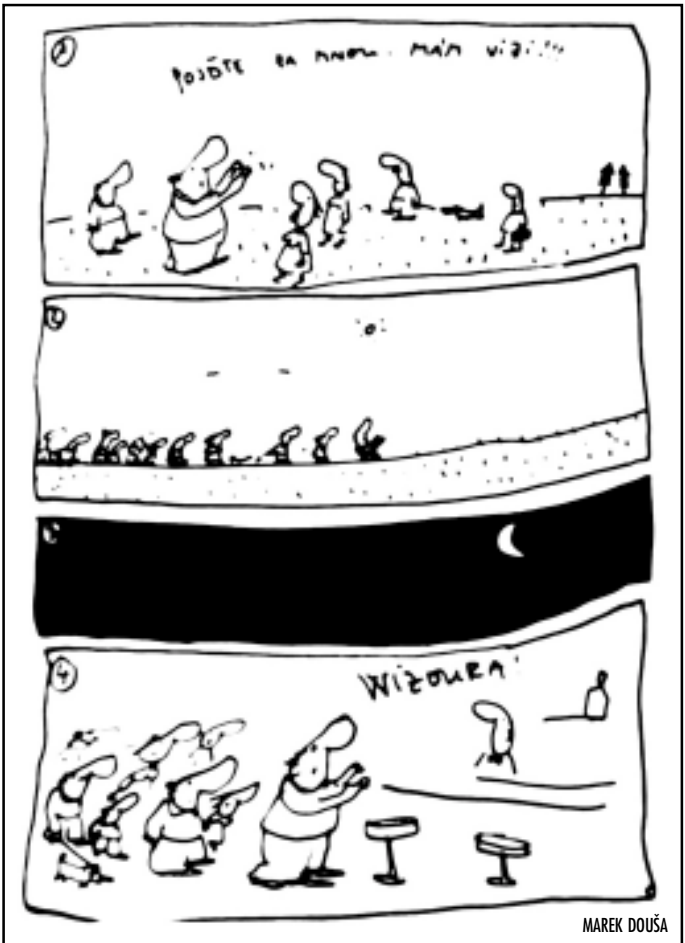
VLASTÍK PEOPLE
LENINOVA PLEŠ
PŮVODNÍ BUREŠ
HADRY Z TĚLA
ZNOUZECTNOST
KRYŠTOFOVY STARÉ VĚCI
OŠ & RADEČEK
VESELÁ ZUBATÁ
HÖLÖKIN KÖLÖKIN
DUST

A kromě toho spousta dalších věcí:

divadla, výlet s prohlídkou hradu, možná bude i divoký hasičák, který pozná, kdo ke komu patří a kdo zůstane celý život sám, možná přijde i defovka (čtete správně). Ahoj ■

převzato z časopisu SORRY

vzkazy

► Ne Pepo. Přece jsem říkala že ve čtyři. Marie

Hola hola všichni

Kdo máte jakýkoliv podnět, nápad, postřeh, reflex, recenzi, báseň či básničku, drobnou prózu, vtípek, fejetonek, novou zkušenost (!!!) sloupek či poznámku, donděte do té maringotky vedle pódia. Tam si můžeme všechno vyjasnit a pokud s námi nebude žádná řeč, tak nám to můžete klidně i vytmavit.

V maringotkózní redakci se buď vypeckujete (vyjádřete), co byste chtěli nechat zaznamenat, nebo vás posadíme k počítadlu a svůj příspěvek na místě vytvoříte. Práce na novinách se zavírají hodně pozdě v noci, takže je otevřeno, jako vůbec všude tady na Otevřenu, poměrně dlouho. Čekáme na vás, hlavně na krásná a (po)volná děvčata, s otevřenou náručí. ■

Soutěž****Soutěž****Soutěž**!!!! Zvyšujeme výhru o 100 % !!!!**

Včera jsme vyhlásili soutěž. Cenou za objev reklamního nápisu "NAŠE ŠTĚTKY VÁS POTĚŠÍ", který zdobí dům nedaleko Bludníku, byla možnost zakoupit si pivo!

Protože se ale v redakci neohlásil žádný úspěšný následník SharkLucka Houmlese, nabylí jsme dojmu, že odměna, kterou jsme nabídli, nebyla dostatečně lákavá. Proto !!!! zvyšujeme výhru o 100 %!!!!. Kdo kýžený nápis vypátrá, ne že si koupí jedno pivo, ale může si koupit klidně i dvě!!!

Nápověda - je to fakt blížko. ■

pozor - nezapomeňte

třetí číslo /a tudíž letos poslední/ časopisu OTEVŘENO vyjde zítra v časných ranních hodinách, a bude k dostání v distribuční síti festivalu - naši kolportéři, hlavní vstup, prodejna LP CD, ...

tiráž**O T E V Ř E N O 2 0 0 1**

časopis festivalu OTEVŘENO JIMRAMOV 2001 - č. 2
redakce - Radek Tulis, Ivan Lidmila, Tomáš Blažek, Tomáš Jun, Pavel Kocych, Tomáš Lavický, Meloun, Šárka Havlíková, Zdeňka Zachová a příspěvatele; grafická úprava a zlom - Atelier; foto - Martin Gall;
tisk - Tiskárna PRCHAL a tiskárna MAR-IN-GOTKA; adresa redakce - maringotka u pódia; redakční uzávěrka - 25. srpna v 06:30; náklad 150 kusů; redakční hot line a SMS příspěvky - 0608 037 166

© - Klub Sluníčko - 2001